

Arrest

nr. 228 058 van 28 oktober 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Y. CHALLOUK
Abdijstraat 234
2020 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 5 juni 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 21 mei 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met nr. 223 961 van 12 juli 2019.

Gelet op de beschikking van 2 september 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat Y. CHALLOUK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaten C. DECORDIER & T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering luidt als volgt:

“(…)

Aan de Heer die verklaart te heten:

naam: O.
voornaam: S. O.
geboortedatum: 22.10.1971
geboorteplaats: B. C.
nationaliteit: Nigeria

In voorkomend geval, ALIAS:

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naartoe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

Voorafgaandelijk deze beslissing werd betrokkene gehoord door de politiezone van Antwerpen op 21.05.2019 en werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

X 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene stelt dat hij in België een relatie heeft met een Nederlandse onderdane P. A. F. Betrokkene diende twee maal een aanvraag tot vestiging in op basis van artikel 47/1, 1° van de wet van 15.12.1980 in functie van Mevr. A. F. Deze aanvragen werd geweigerd omdat op basis van de voorgelegde stukken werd vastgesteld dat zowel de voorgehouden affectieve partnerrelatie tussen betrokkene en Mevr. A. F., als het aangehaalde duurzame karakter ervan, niet konden worden aangetoond. Indien betrokkene, zoals hij voorhoudt, werkelijk een duurzame feitelijke relatie heeft met Mevr. A. F., kan van hem redelijkerwijze worden aangenomen dat hij meer en meer overtuigende stukken kan voorleggen. Deze weigeringen vormen dan ook een contra-indicatie inzake het bestaan van een werkelijk gezinsleven. In elk geval toont betrokkene niet aan dat de relatie die hij heeft met deze Nederlandse vrouw voldoende hecht is om onder het toepassingsgebied van artikel 8 EVRM te vallen. Zowel betrokkene als zijn partner, wisten verder dat het gezinsleven in België vanaf het begin precair was, gelet op de illegale verblijfssituatie van betrokkene in België.

In het administratief dossier van betrokkene is geen sprake van minderjarige kinderen in België, noch van enige medische problematiek van betrokkene. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

X artikel 74/14 §3, 1 °: er bestaat een risico op onderduiken

Er bestaat een risico op onderduiken:

6° Betrokkene heeft onmiddellijk na de beslissing weigering verblijf en verwijderingsmaatregel een nieuwe verblijfsaanvraag ingediend.

Op 21.12.2017 diende betrokkene een eerste keer in Antwerpen een aanvraag tot vestiging in op basis van artikel 47/1, 1° van de wet van 15.12.1980 in functie van A. F. P., die de Nederlandse nationaliteit heeft. Op 18.06.2018 werd deze aanvraag geweigerd. Op basis van de voorgelegde stukken werd vastgesteld dat zowel de voorgehouden affectieve partnerrelatie tussen betrokkene, als het aangehaalde duurzame karakter ervan, niet konden worden aangetoond. Deze weigering (bijlage 20) werd op 29.01.2019 aan betrokkene betekend met een bevel om het grondgebied te verlaten geldig 30 dagen. Dezelfde dag van de betekening van deze weigering en een bevel om het grondgebied te

verlaten, diende betrokkene al een nieuwe aanvraag tot vestiging in in functie van diezelfde partner. Deze aanvraag werd op 20.05.2019 geweigerd. Deze beslissing (bijlage 20) werd op 21.05.2019 aan betrokkene betekend.

Terugleiding naar de grens

Voorafgaandelijk deze beslissing werd betrokkene gehoord door de politiezone van (plaats) op (datum) en werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEI DING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken:

6° Betrokkene heeft onmiddellijk na de beslissing weigering verblijf en verwijderingsmaatregel een nieuwe verblijfsaanvraag ingediend.

Op 21.12.2017 diende betrokkene een eerste keer in Antwerpen een aanvraag tot vestiging in op basis van artikel 47/1,1° van de wet van 15.12.1980 in functie van A. F. P., die de Nederlandse nationaliteit heeft. Op 18.06.2018 werd deze aanvraag geweigerd. Op basis van de voorgelegde stukken werd vastgesteld dat zowel de voorgehouden affectieve partnerrelatie tussen betrokkenen, als het aangehaalde duurzame karakter ervan, niet konden worden aangetoond. Deze weigering (bijlage 20) werd op 29.01.2019 aan betrokkene betekend met een bevel om het grondgebied te verlaten geldig 30 dagen. Dezelfde dag van de betekening van deze weigering en een bevel om het grondgebied te verlaten, diende betrokkene al een nieuwe aanvraag tot vestiging in in functie van diezelfde partner. Deze aanvraag werd op 20.05.2019 geweigerd. Deze beslissing (bijlage 20) werd op 21.05.2019 aan betrokkene betekend.

Betrokkene werd gehoord op 21.05.2019 door de politiezone van Antwerpen en verklaart dat hij in België is en niet wil terugkeren naar Nigeria omdat zijn vriendin /vrouw in België is. Betrokkene stelt dat hij in België een relatie heeft met een Nederlandse onderdane P. A. F. Betrokkene diende twee maal een aanvraag tot vestiging in op basis van artikel 47/1,1° van de wet van 15.12.1980 in functie van Mevr. A. F. Deze aanvragen werd geweigerd omdat op basis van de voorgelegde stukken werd vastgesteld dat zowel de voorgehouden affectieve partnerrelatie tussen betrokkene en Mevr. A. F., als het aangehaalde duurzame karakter ervan, niet konden worden aangetoond. Indien betrokkene, zoals hij voorhoudt, werkelijk een duurzame feitelijke relatie heeft met Mevr. A. F., kan van hem redelijkerwijze worden aangenomen dat hij meer en meer overtuigende stukken kan voorleggen. Deze weigeringen vormen dan ook een contra-indicatie inzake het bestaan van een werkelijk gezinsleven. In elk geval toont betrokkene niet aan dat de relatie die hij heeft met deze Nederlandse vrouw voldoende hecht is om onder het toepassingsgebied van artikel 8 EVRM te vallen. Zowel betrokkene als zijn partner, wisten verder dat het gezinsleven in België vanaf het begin precair was, gelet op de illegale verblijfsituatie van betrokkene in België.

We stellen vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting evenmin schending van artikel 3 EVRM aantoonde. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in Nigeria een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene werd gehoord op 21.05.2019 door de politiezone van Antwerpen en brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst. Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren.

Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken:

6° Betrokkene heeft onmiddellijk na de beslissing weigering verblijf en verwijderingsmaatregel een nieuwe verblijfsaanvraag ingediend.

Op 21.12.2017 diende betrokkene een eerste keer in Antwerpen een aanvraag tot vestiging in op basis van artikel 47/1,1 van de wet van 15.12.1980 in functie van A. F. P., die de Nederlandse nationaliteit heeft. Op 18.06.2018 werd deze aanvraag geweigerd - Op basis van de voorgelegde stukken werd vastgesteld dat zowel de voorgehouden affectieve partnerrelatie tussen betrokkenen, als het aangehaalde duurzame karakter ervan, niet konden worden aangetoond. Deze weigering (bijlage 20) werd op 29.01.2019 aan betrokkene betekend met een bevel om het grondgebied te verlaten geldig 30 dagen. Dezelfde dag van de betekening van deze weigering en een bevel om het grondgebied te verlaten, diende betrokkene al een nieuwe aanvraag tot vestiging in in functie van diezelfde partner. Deze aanvraag werd op 20.05.2019 geweigerd. Deze beslissing (bijlage 20) werd op 21.05.2019 aan betrokkene betekend.*

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

*Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem aan boord te laten gaan van de eerst volgende vlucht met bestemming Nigeria.
(...)"*

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij geeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op 15 oktober 2019 ter kennis dat de verzoekende partij werd gerepatrieerd op 10 oktober 2019 naar Lagos, Nigeria. Een verslag van vertrek is voorhanden in het administratief dossier.

2.2. De Raad stelt vast dat dit feitelijk gegeven, niet betwist door de verzoekende partij, steun vindt in het administratief dossier.

Het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten heeft volledige uitvoering gekregen en is uit het rechtsverkeer verdwenen. Immers betekent het feit dat de verzoekende partij het grondgebied heeft verlaten, dat de bestreden beslissing werd uitgevoerd en aldus uit het rechtsverkeer is verdwenen, zodat dient vastgesteld te worden dat het beroep zonder voorwerp is geworden en om deze redenen onontvankelijk lijkt.

2.3. Ter terechtzitting stelt de verzoekende partij ook vast dat er geen actueel belang meer is bij haar beroep. De verwerende partij sluit zich hierbij aan.

2.4. Het beroep tot nietigverklaring, gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten, is onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad

voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend negentien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN